

Otthonunk az Egyház

Péceli Római Katolikus Egyházközség

11/18/2013

Elektronikus változat VIII/36

LELKISÉG EGY EGYKORI ATEISTA VALL MEGTÉRÉSÉRŐL

Hogyan lettem katolikus?

Forrás: whyiamcatholic.com - Magyar Kurír

A hit évéhez kapcsolódóan, - melynek lezárása november 24-én, Krisztus Király vasárnapján lesz - egy személyes megtérés történetét ismertetjük Cikkünk szerzője, Jennifer Fulwiler, felnőttként tért meg; népszerű blogszerző, ötgyermekes családanya.

Az élet értelmének kérdésében sohasem tudtam közös nevezőre jutni ateista ismerőseimmel, akik úgy vélték, az életben rengeteg értelmes cél van annak ellenére, hogy az ember nem több, mint kémiai folyamatok összessége. Ezt a gondolatmenetet sohasem tudtam megérteni, sőt intellektuálisan hazugnak tartottam.

Fiatalként hazugnak éreztem hát az életemet, mert tudtam, hogy az életnek nincs értelme, mégis úgy éltem, mintha az enyémnek lenne, mintha a remény, a szeretet, az öröm nem csupán agyi kémiai folyamatok okozta káprázat, hanem valóság lenne. Munkába, rohanásba, ivásba, társaságba menekültem. Öngyilkosságra is gondoltam, mondván, így hamarabb túlesnék azon, ami úgyis elkerülhetetlen. Mindegy, mikor szorozzuk be nullával az életet, az eredmény ugyanannyi.

Plébánia száma:

28/610-282

Honlapunk:

<http://www.pecel.vaciegyhazmegye.hu/>

Címünk:

[plebania.hirlevel@gmail](mailto:plebania.hirlevel@gmail.com)

Szerkesztők!

Egy évvel az egyetem elvégzése után megismerkedtem Joe-val. Járnunk kezdünk, csodálatos kapcsolat bontakozott ki közöttünk. Egyetlen dolog nem stimmelt: Joe istenhívó volt, ráadásul keresztény. Nem fért a fejembe, hogyan lehet ennyire intelligens ember azokban a mesékben. Ám mivel erkölcsi felfogásunk egyezett, Joe bizarr világnézete nem okozott problémát. 2003-ban megesküdünk a házasságkötőben. Azt hittük, közös életünk gondtalanul folytatódik tovább. Ám hamarosan megtudtam, hogy várandós vagyok, s ezzel minden megváltozott. Az anyaság teljesen felkészületlenül ért. Egykeként nőttem fel, a környezetemben nem születtek gyerekek, magam sem akartam gyermeket. Fiunk születése testileg, szellemileg, érzelmileg súlyosan megrendített. Előjöttek rég eltemetett gondolataim az élet értelmetlenségéről, s ezúttal nem tudtam eltemetni őket. Úgy éreztem, az életemnek most még több értelme van, mint valaha. A baba mellett boldogság és remény töltött el. Ám mivel most nem volt mivel elterelni a figyelmemet, rám meredt a tény: sem a fiam életének, sem az enyémnek, sem az iránta érzett szeretetemnek nincs természetfeletti dimenziója. Rá is ugyanaz a sors vár, mint mindannyiunkra: meg fog halni, léte mindenestől elenyészik.

Hetekig alig tudtam felkelni. Az álmatlanság és a depresszió mozdulatlanságba dermesztett. Egy hajnalban aztán valami szokatlant éreztem. Elfogott a kétely. Kétkedni kezdtem materialista világnézetemben, abban, hogy az emberi életnek nincs természetfeletti dimenziója.

Néhány hónappal később egy könyvesboltban kezembe került egy keresztény könyv. A szerző azt írta, korábban ateista volt; érdekelt, hogy mekkorát hazudik. Megvettem, mert imponált logikus okfejtése (ha téves végkövetkeztetésre jutott is). Elgondolkodtatott, amikor azt olvastam, hogy a Názáreti Jézus halála után sok ezer zsidó elhagyta ősi vallását, és szinte valamennyi követője inkább meghalt, semhogy visszavonja állítását, hogy látta őt a halálból feltámadva. A kereszténység pedig futótűzként terjedt, noha híveire üldözés, nemegyszer halál várt. Megérintett a történelmi valóság, hogy az első században Palesztinában történt valami Jézus Krisztus körül, ami máig érezteti hatását.

S egy nap váratlanul felvetődött bennem a kérdés: mi van, ha mindez igaz? Mi van, ha van Isten? Ha emberként tényleg belépett a történelembe? Ez volt életem legmegdöbbentőbb gondolata. Soha, még gyerekkoromban sem vetődött fel bennem, hogy létezhet egy személyes Isten, vagy egy szikrányi igazság is lehet a kereszténység tanaiban. Most viszont hiába próbáltam szabadulni a gondolattól.

Végül beadtam a derekam, és beszereztem életem első Bibliáját. Az első száz oldalt döbbenetesen olvastam. Az sem segített, amikor áttértem az Újszövetségre. A legtöbb szakaszt nem értettem. Nem találtam világos iránymutatást, sőt úgy tűnt, mások sem: amikor rákerestem a neten, hogy mit tanít a Biblia az abortuszról, az eutanáziáról, a klónozásról, számtalan különféle véleményt találtam, és mind a Bibliára hivatkozott. Minden keresztény felekezet egészen mást tanított a

bűnről. Ez bizony gond, hiszen ha Isten a jó, akkor a rossz – vagyis a bűn – magának Istennek a határait jelöli ki. Lehetetlen, hogy az ő vallása éppen ebben ne adna világos iránymutatást. Megtaláltam hát, amit kerestem: a hibát, ami bizonyítja, hogy a kereszténység ésszerűtlen.

Nem sokkal ezután valaki, akivel online vettem fel a kapcsolatot, felvetette, hogy nagyon mai módon közelítek a kereszténységhez. Gondoljak arra – javasolta –, hogy Jézus egyetlen Egyházat alapított, amelynek természetfeletti erőt adott, hogy minden történelmi korban pontosan tudja kifejteni az igazságot arról, mi a jó. Ez pedig ... nos, ez a Katolikus Egyház – amelyről férjemmel együtt jól tudtuk, hogy archaikus, diktatórikus, nőellenes intézmény. A természetfeletti erő különösen ostobán hangzott. Egy dolog azonban feltűnt: akik a leglogikusabban érveltek a hitük mellett az interneten, valamennyien katolikusok voltak. Ezért egyre többet olvastam katolikus szerzőktől, és el kellett ismernem, hogy olyan átfogó szemléletük van a világról és az emberről, amilyenel addig nem találkoztam. De be kellett ismernem, hogy minél többet olvasok a katolikus teológiáról, annál normálisabbnak tűnik.

Napjaimat önzés, ostoba fecsegés, ócska tévéműsorok töltötték ki. Rájöttem, hogy ha tényleg rá akarok jönni, van-e Isten, akkor meg kell változnom. Elhatároztam, hogy kipróbálom. Egy hónapig a katolikus erkölcs szerint fogok élni. Megvettem és elolvastam a Katekizmust, és mindenben hozzá igazodtam, abban is, amiben nem voltam biztos, hogy az Egyháznak igaza van.

Mindezzel Istent kerestem, s helyette saját magamat találtam meg. Rájöttem, hogy ítélkezésem, ingerlékenységem, bűneim rétege alatt létezik egy tisztább, jobb önmagam, akit addig nem ismertem. Megértettem, hogy az Egyház parancsai, amelyeket addig korlátozásnak véltem, valójában a szeretet parancsai; meghatározzák, mi szeretet és mi nem az.

Következő tavasszal, mielőtt befogadott volna az Egyház, életemben először gyóntam. Tudtam, hogy az elkövetett rosszat meg kell bánni, de magamban, Jézusnak ezt már megtettem, ezért úgy véltem, fölösleges a pap előtt elismételnem. Amikor azonban meghallottam a saját hangomat, amint kimondtam mindent egy másik ember előtt, annak olyan ereje volt, ami minden elképzelésemet felülmúlta. Zokogva soroltam a bűneimet. S amikor a pap Isten nevében kimondta, hogy a bűneim meg vannak bocsátva – nos, el nem tudtam volna képzelni, hogy ez ennyire megrendítő hatással lesz rám. Kábultan jöttem ki a gyóntatószékből, és beültem egy padba az üres templomban. Tudtam, hogy az életem immár örökre megváltozott.

Aznap éjfél tájban kiléptem a verandára. A sötétség mintha lelkem sötétjét tükrözte volna – de ekkor visszagondoltam az első gyónásomra, és rájöttem, hogy mindentől megszabadultam. A belső sötétség nem volt többé. Helyette békesség és a szeretet félreismerhetetlen érzése töltött el.

Életemben először megéreztem Isten jelenlétét.

A SZENTMISE SZÁNDÉKAI		
<i>november 18-tól, november 24-ig</i>		
Nap	Idő	Szándék
Hétfő	8 ⁰⁰	élő Édesanyaért és † leányaért
Kedd	8 ⁰⁰	†Márta, † Emma, Péter és Viktória
Csütörtök	8 ⁰⁰	† Erzsébet, † férje és gyermekeik
Péntek	8 ⁰⁰	† Ilona édesanyaért
Szombat	17 ³⁰	† Béres József és † felesége Erzsébet és † Bodnár Péter
Évközi XXXIV. vasárnap Krisztus Király vasárnapja	8 ³⁰	† Gyula
	10 ⁰⁰	† Sziráki Mihály és felesége Julianna, † Besnyő József és felesége Paula

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK:

- Két éves felkészülés kezdődik a bér má l k o z á s r a. (Feltételek többek között: betöltött 16 életév, szentmisén való rendszeres részvétel, folyamatos hittanra járás és plébániai szolgálat.) Felnőttek és azok a fiatalok, akik nem ifjúsági hittanosok fél fogadási időben Burger Ferenc plébánosnál jelezzék bér má l k o z á s i szándékukat.
- Baba-mama klub indult kéthetente csütörtök délelőtt 9-11-ig a kápolnában. Következő alkalom: 2013. november 21.
- November 23-án délután 4-kor a hittanteremben várjuk azokat, akik szeretnének csatlakozni az Olajfa házas közösség új csoportjához.
- November 24-én a szentmiséken a Karitás z javára gyűjtünk.
- Szombaton az esti szentmise után felnőtt katekézis lesz a hittanteremben
- A Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskola és Óvoda számára Támogatójegyeket lehet venni 500 Forintos áron a sekrestyében. Ezzel a Szent Erzsébet hét rendezvényeit támogathatják. Támogatásukat előre is köszönjük!

KIADJA A MAGYAROK NAGYASSZONYA KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG, PÉCEL.
 Felelős kiadó: Burger Ferenc • Szerkesztőbizottság: Burger Ferenc, Varga Ili., Dévai Zoltán.
 Az újságba szánt írásokat a következő e-mail címre várjuk: plebania.hirlevel@gmail.com
 Az írások tartalmáért a szerző nevével vállalja a felelősséget!
www.pecel.vaciegyszazmegye.hu